

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA LIIDU AVALIKU TEENISTUSE KOHTU OTSUS
(täiskogu)
12. veebruar 2014

Kohtuasi F-127/11

Gonzalo de Mendoza Asensi
versus
Euroopa Komisjon

Avalik teenistus — Avalik konkurss — Konkursi EPSO/AD/177/10 teade — Reservnimekirja kandmata jätmine — Konkursikomisjoni otsuse põhjendused — Katseteemade edastamine — Konkursikomisjoni stabiilsus

Ese: ELTL artikli 270 alusel, mida vastavalt Euratomi asutamislepingu artiklile 106a kohaldatakse Euratomi asutamislepingule, esitatud hagi, millega G. de Mendoza Asensi palub esimese võimalusena tühistada avaliku konkursi EPSO/AD/177/10 komisjoni otsus jätta tema nimi konkursi reservnimekirja kandmata.

Otsus: Jätta hagi rahuldamata. Jätta G. de Mendoza Asensi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

Kokkuvõte

*1. Ametnikud — Konkurss — Eksamite laad ja sisu — Konkursikomisjoni kaalutusõigus — Kohtulik kontroll — Piirid
(Personalieeskirjad, III lisa)*

*2. Ametnikud — Konkurss — Konkursikomisjon — Koosseis — Piisav stabiilsus kandidaatide ühtse hindamise tagamiseks — Ulatus
(Personalieeskirjad, artikkel 27 ja III lisa artikkel 3)*

*3. Ametnikud — Konkurss — Konkursikomisjon — Koosseis — Euroopa Personalivaliku Ametisse (EPSO) lähetatud ametnikud — Lubatavus — EPSO surve konkursikomisjoni tööle — Puudumine
(Personalieeskirjad, artikkel 30 ja III lisa artikkel 3)*

1. Konkursikomisjon peab rangelt hoolitsema selle eest, et konkursi käigus järgitakse võrdse kohtlemise põhimõtet. Seega kuigi konkursikomisjonil on katsete läbiviimise korra ja üksikasjaliku sisu küsimuses ulatuslik kaalutusõigus, peab liidu kohus siiski teostama vajalikul määral oma kontrolli selle tagamiseks, et kandidaate koheldakse võrdsetl ja konkursikomisjon valib nende vahel objektiivselt.

Selles kontekstis peavad ametisse nimetav asutus kui konkursside korraldaja ja konkursikomisjon tegutsema nii, et kõik sama konkursi kandidaadid sooritavad kirjalike katsete puhul sama katse samades tingimustes. Konkursikomisjon peab seega tagama, et katsete raskusaste oleks kõikide kandidaatide puhul enam-vähem sama.

Iga konkursiga kaasneb aga tavaliselt ja juba olemuslikult ebavõrdse kohtlemise oht, sest küsimusi, mis võidakse teatava teema käsitlemise käigus esitada, on paratamatult piiratud arv. Seega on leidnud kinnitust, et võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise saab tuvastada üksnes siis, kui konkursikomisjon ei piiranud katsete valimisel ebavõrdsete võimaluste ohtu nii, et esineb ainult oht, mis on tavaliselt omane igale hindamisele.

Konkursikomisjoni kohustusi arvestades tuleb otsus jätta kandidaat reservnimekirja kandmata järelikult tühistada, kui selgub, et konkurss korraldati viisil, mis tekitas suurema ebavõrdse kohtlemise ohu kui oht, mis on olemuslikult omane igale konkursile, ilma et asjaomane kandidaat peaks tõendama, et mõned kandidaadid asetati tõepoolest soodsamasse olukorda.

See ei ole nii, kui konkursi katsed näevad ette juhtumianalüüsi mitmes variandis, mis on välja töötatud nii, et kuigi sama rasked, sisaldavad need piisavalt suuri erinevusi, mis ei võimalda kandidaatidel kasu saada sellest, et nad on eelnevalt võinud olla tutvunud mõne teise variandiga.

(vt punktid 43–46 ja 48)

Viited:

Euroopa Kohus: 27. oktoober 1976, kohtuasi 130/75: Prais vs. nõukogu (punkt 13).

Esimese Astme Kohus: 12. märts 2008, kohtuasi T-100/04: Giannini vs. komisjon (punktid 132 ja 133).

Avaliku Teenistuse Kohus: 15. aprill 2010, kohtuasi F-2/07: Matos Martins vs. komisjon (punkt 171 ja seal viidatud kohtupraktika).

2. Kohustus saada institutsiooni teenistusse võimalikult võimekad, tulemuslikud ja sõltumatud ametnikud, mis on institutsioonidele kehtestatud personalieeskirjade artikliga 27, eeldab, et ametisse nimetav asutus ja konkursikomisjon tagavad kumbki oma pädevuse piires, et konkursid toimuvad nii, et järgitakse kandidaatide võrdse kohtlemise ja objektiivse hindamise põhimõtteid. Selleks peab konkursikomisjon tagama, et hindamiskriteeriumeid kohaldatakse ühtlaselt kõigi asjaomaste kandidaatide suhtes, tagades eelkõige iseenda koosseisu stabiilsuse.

Siiski ei saa välistada, et kui konkursikomisjoni nimetatud liikmeid on seetõttu, et nad ei ole saanud oma ametikohustusi täita, ühe osa kandidaatide katsete puhul asendatud asendusliikmetega, et konkursikomisjon saaks oma töö lõpule viia mõistliku tähtaja jooksul, võib selle koosseis jääda siiski piisavalt stabiilseks, kui konkursikomisjon korraldab vajaliku kooskõlastamise, et tagada hindamiskriteeriumide ühtlane kohaldamine.

Samuti tuleb märkida, et meetmeid, mis konkursikomisjon on võtnud selleks, et täita oma koosseisu stabiilsuse tagamise kohustus, tuleb vajaduse korral hinnata, lähtudes korraldatud töölevõtmise konkreetsest laadist ja konkursi korraldamisega seotud praktilistest nõuetest, ilma et konkursikomisjon võiks siiski jätta kandidaatide võrdse kohtlemise ja nende vahel objektiivselt valimise põhitagatised järgimata.

Ei saa seega välistada, et võttes arvesse konkursi katsete ja konkursikomisjoni töö korraldust, piisab konkursikomisjoni hinnangu võrreldavuse tagamiseks sellest, kui tema stabiilsus säilitatakse üksnes konkursi mõnes etapis.

Lisaks tuleb võtta arvesse valikusüsteemi, milles konkursikomisjoni stabiilsus on tagatud üksnes menetluse teatavates võtmeetappides, kuid milles kandidaatide võrdne kohtlemine on tagatud seeläbi, et töömeetodid on samad ja kohaldatakse samu kandidaatide soorituste hindamise kriteeriume.

(vt punktid 64, 65, 67–69 ja 73)

Viited:

Esimese Astme Kohus: 25. mai 2000, kohtuasi T-173/99: Elkaïm ja Mazuel vs. komisjon (punkt 87); 24. september 2002, kohtuasi T-92/01: Girardot vs. komisjon (punktid 24–26); 19. veebruar 2004, kohtuasi T-19/03: Konstantopoulou vs. Euroopa Kohus (punkt 43); 5. aprill 2005, kohtuasi T-336/02: Christensen vs. komisjon (punkt 44); eespool viidatud kohtuasi Giannini vs. komisjon (punktid 208–216).

Avaliku Teenistuse Kohus: 29. september 2010, kohtuasi F-41/08: Honnefelder vs. komisjon (punkt 35).

3. Personalieeskirjade ükski säte ei keela konkursikomisjoni liikmetel olla Euroopa Personalivaliku Ametisse (EPSO) lähetatud ametnikud, et täita konkreetselt konkursikomisjoni liikme ametikohustusi.

Lisaks ei saa ainuüksi asjaolust, et konkursikomisjoni liikmed olid konkursikomisjoni liikme ametikohustuste täitmiseks piiratud ajaks EPSO-sse lähetatud ametnikud, järeldada, et EPSO avaldas nende ametnike kaudu konkursikomisjoni tööle mingit survet.

(vt punktid 83 ja 84)